

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Krajská pobočka Bratislava**, so sídlom v Bratislava, Ružová dolina 10, IČO: 35 937 874, proti povinnej **Z. Š.**, naposledy bývajúcej v B., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej súdom ustanovenou opatrovníčkou Ľubicou Tichou, zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV., **o vymoženie 1184,89 € s príslušenstvom a trovy exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 37 Er 389/2009, o dovolaní súdnej exekútorke JUDr. Ing. Zuzany Dobrodenkovej, PhD., Exekútorový úrad Skalica, Ružová 10, IČO: 34 049 606, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp.zn. 21 CoE 282/2012, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp.zn. 21 CoE 282/2012 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V uznesením z 28. marca 2012 č.k. 37 Er 389/2009-43 exekúciu zastavil a oprávnenej uložil povinnosti 3 dní zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Zuzane Dobrodenkovej, PhD., trovy exekúcie vo výške 47,99 €. Rozhodol tak na základe návrhu súdnej exekútorke na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Na náhradu trov exekúcie súd zaviazal oprávnenu v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku a výšku trov uplatnených súdnou exekútkou vyčíslil na sumu 47,99 € v zmysle príslušných ustanovení vyhlášky č.288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov. Uvedené uznesenie v časti trov exekúcie napadla súdna exekútorka odvolaním.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 14.novembra 2012 sp.zn. 21 CoE 282/2012 odvolanie súdnej exekútorky odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako podané oneskorene. Uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo odvolateľke doručené dňa 20.apríla 2012, súdna exekútorka podala odvolanie osobne na okresnom súde 9. mája 2012, pričom posledným dňom na podanie odvolania bol deň 7.mája 2012; súdna exekútorka teda podala odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie súdna exekútorka (ďalej aj „dovolateľka“). Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a to z dôvodu, že odvolanie podala včas. Odvolanie nebolo podané na prvostupňovom súde osobne do podateľne ako uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale bolo zaslané poštou, pričom na poštovú prepravu bolo dané dňa 7.mája 2012, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Dovolateľka tiež namietala nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), majúci právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním súdnej exekútoriky je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť jej dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne označeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo dovolateľke doručené 20. apríla 2012. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 5. máj 2012, avšak vzhľadom k tomu, že tento deň pripadol na sobotu, v zmysle § 57 ods. 2 veta druhá O.s.p. bol posledným dňom odvolacej lehoty deň 7. máj 2012 (pondelok).

Z podacej pečiatky Okresného súdu Bratislava V (č.l. 49) vyplýva, že odvolanie súdnej exekútorke bolo tomuto súdu doručené 9. mája 2012. Podacia pečiatka neobsahuje údaj o osobnom doručení dotknutej zásielky, hoci to odvolací súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia uviedol, súčasne k podanému odvolaniu nie je pripojená poštová obálka. Z dokladov predložených dovolateľkou (č.l. 66-67 spisu) - podací hárok 00810 zo 7. mája 2012 a pripojenej doručky je zrejmé, že súdna exekútorke odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 28. marca 2012 č.k. 37 Er 389/2009-43 odovzdala na jeho doručenie Okresnému súdu Bratislava V na pošte v Skalici dňa 7. mája 2012, t.j. posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty.

Pre záver o (ne)splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p. však bolo treba sa ešte zaoberať otázkou, či spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané na doručenie, možno považovať na „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“.

Slovenská pošta, a.s. je registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona č. 324/2011 Z.z.

o poštových službách, ktorý aj v súlade s predchádzajúcou ustálenou judikatúrou súdov Slovenskej republiky (pozri napr. V 8/72, R 23/86, ZSP č. 2/2004) je považovaná za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka dôvodne namietala, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý nesprávne odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová